

Sygn. akt	III AUa 1042/12
------------------	------------------------

--	--

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **5 marca 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Irena Mazurek (spr.)
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż SSA Ewa Madera
	Protokolant	st.sekr.sądowy Anna Budzińska

po rozpoznaniu w dniu **5 marca 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **J. W.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o rentę socjalną

na skutek apelacji pozwanego organu rentowego

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **19 lipca 2012 r.** sygn. akt **IV U 912/11**

I. z m i e n i a zaskarżony wyrok o tyle, że jako datę początkową przyznania wnioskodawcy J. W. prawa do renty socjalnej przyjmuje dzień 6 kwietnia 2011 r.,

II. w pozostałym zakresie postępowanie apelacyjne u m a r z a.

Sygn. akt III AUa 1042/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 5 marca 2013 r.

Decyzją z dnia 14 czerwca 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J., odmówił wnioskodawcy J. W. prawa do renty socjalnej. Powołując w podstawie prawnej decyzji art. 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U Nr 135, poz. 1268 ze zm.), organ rentowy stwierdził, że wnioskodawca nie spełnia jednej z koniecznych przesłanek nabycia prawa do dochodzonego świadczenia, skoro w świetle orzeczenia komisji lekarskiej ZUS z dnia 6 czerwca 2011 r. jego całkowita niezdolność do pracy nie ma związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym w okresie objętym ochroną ubezpieczeniową tj. w przypadku wnioskodawcy przed ukończeniem 18-stego roku życia.

Wnioskodawca J. W. odwołał się od decyzji ZUS do Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie.

W odwołaniu z dnia 4 lipca 2011 r. wnioskodawca wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie mu prawa do dochodzonego świadczenia rentowego zarzucił, że wbrew stanowisku ZUS naruszenie sprawności jego organizmu, skutkujące całkowitą niezdolnością do pracy miało miejsce jeszcze przed ukończeniem 18-stego roku życia, a związane było zarówno ze schorzeniem kardiologicznym (wadą serca), jak i neurologicznym (wadą kręgosłupa lędźwiowego).

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 14 lipca 2011 r. wniósł o oddalenie żądania wnioskodawcy, przy czym - najwidoczniej omyłkowo - argumentował, że odwołujący nie został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy .

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie, po rozpoznaniu odwołania J. W., wyrokiem z dnia 19 lipca 2012 r. (sygn. akt IV U 912/11), zmienił zaskarżoną decyzję ZUS, przyznając wnioskodawcy prawo do renty socjalnej na okres od dnia 29 grudnia 2010 r. tj. - jak przyjął - od daty złożenia wniosku, do dnia 30 kwietnia 2013 r.

U podstaw powyższego rozstrzygnięcia legło ustalenie Sądu I instancji o całkowitej okresowej niezdolności do pracy J. W. (od dnia hospitalizacji wnioskodawcy tj. od dnia 30 października 2010 r. do dnia 30 kwietnia 2013 r.), wynikającej ze stanu po operacji ropnia lewej półkuli mózgu, polegającego na niedowładzie połowicznym prawostronnym z dysfazją i istotnymi ubytkami neurologicznymi, z jednoczesnym współistniejącym schorzeniem kardiologicznym pod postacią napadowego trzepotania przedsionków i stanie po operacji istniejącej od urodzenia u odwołującego wady serca (...)). Powyższe ustalenie oparte zostało na opinii biegłych lekarzy kardiologa i neurologa, przy podkreśleniu fachowości biegłych i zupełności wydanych przez nich opinii (głównej i uzupełniających), z jednoczesnym zaakcentowaniem- w ślad za stanowiskiem biegłych - że aktualna całkowita niezdolność do pracy J. W. ma swoje źródło w istniejącej u niego od urodzenia wadzie serca, która była istotnym czynnikiem ryzyka wystąpienia infekcyjnego zapalenia wsierdzia skutkującego ropniem lewej półkuli mózgu. Równoczesnej Sąd I instancji uznał za bezzasadne zarzutu pozwanego organu rentowego do treści wyżej powołanych opinii, uznając iż mają one jedynie charakter polemiczny. W konsekwencji zaś powyższego ustalenia, Sąd Okręgowy w Rzeszowie uznał żądanie odwołania za w pełni zasadne a zaskarżoną decyzję ZUS za naruszającą prawo. Powołując bowiem w ocenie prawej sprawy art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U Nr 135, poz. 1268 ze zm.), Sąd I instancji stwierdził, że wnioskodawca J. W. - wbrew stanowisku organu rentowego - spełnił wszystkie przewidziane w tym przepisie przesłanki nabycia prawa do dochodzonego świadczenia rentowego, jako że jego całkowita niezdolność do pracy jest skutkiem naruszenia sprawności organizmu powstałego w okresie objętym ochroną ubezpieczeniową.

W podstawie prawnej wyroku powołany nadto został art. 477¹⁴ § 2 kpc.

Wyrok Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 19 lipca 2012 r. zaskarżony został przez pozwanego Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J..

W apelacji z dnia 16 sierpnia 2012 r. (v. k. 72-73) pozwany organ rentowy zarzucając naruszenie prawa materialnego tj. art.4 ust.1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U Nr 135, poz. 1268 ze zm.), oraz art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.) w związku z art. 15 pierwszej z powołanych ustaw, poprzez oparcie wyroku na wadliwie wyprowadzonych wnioskach z przeprowadzonego dowodu z opinii biegłych lekarzy sądowych, wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania wnioskodawcy, przy uprzednim przeprowadzeniu w postępowaniu odwoławczym dowodu z opinii innego biegłego lekarza kardiologa, względnie uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi. W uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego skarżący w szczególności podnosił, że bak jest dostatecznych podstaw do łączenia występującej u wnioskodawcy od urodzenia wady serca ze skutkami pooperacyjnymi ropnia mózgu, w szczególności w sytuacji gdy dokumentacja lekarska nie potwierdza wystąpienia u J. W. zapalenia wsierdza. Tu jednocześnie skarżący podnosił, że pomimo stawianych przez niego w tym zakresie zarzutów kolejna opinia uzupełniająca biegłych z dnia 18 lipca 2012 r. nie została mu doręczona. Niezależnie od tego apelujący podkreślał, że w przypadku odwołującego nie można też uznać aby całkowita niezdolność do pracy wystąpiła przed 18-stym rokiem życia, na co wskazuje dostępna dokumentacja lekarska.

Wnioskodawca J. W. wniósł o oddalenie apelacji organu rentowego (v. 00:15:42 e-protokołu rozprawy z dnia 6 lutego 2013 r. - oświadczenie pełnomocnika wnioskodawcy złożone na rozprawie apelacyjnej).

Wobec zasadności zarzutu skarżącego w zakresie uchybień w procedowaniu Sądu I instancji, poprzez nie doręczenie stronom uzupełniającej opinii biegłych z dnia 18 lipca 2012 r. (na którym to dowodzie w istocie oparł swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy w Rzeszowie), **Sąd Apelacyjny na rozprawie w dniu 6 lutego 2013 r. doręczył pełnomocnikom stron odpisy wyżej wymienionego dowodu osobowego**, przy zakreśleniu 7 dniowego terminu do złożenia ewentualnych uwag czy wniosków dowodowych.

W konsekwencji zaś powyższego pozwany ZUS w piśmie procesowym z dnia 20 lutego 2013 r. (v. k. 109) - cofając zgłoszony wniosek dowodowy i akceptując ostatecznie stanowisko biegłych co do wysokiego prawdopodobieństwa wystąpienia u wnioskodawcy infekcyjnego zapalenia wsierdza jako etiologii ropnia mózgu (w sytuacji gdy opiniujący biegły kardiolog w wyżej wymienionej opinii uzupełniającej wskazywał wprost na zapis z dokumentacji medycznej odwołującego z okresu jego hospitalizacji, gdzie konsultacja internistyczna przyjmowała wystąpienie bakteryjnego zapalenia wsierdza), **ograniczył żądanie apelacji do zmiany zaskarżonego wyroku jedynie w zakresie początkowej daty przyznania wnioskodawcy prawa do świadczenia rentowego, wskazując przy tym, iż winien być to dzień 6 kwietnia 2011 r., a nie jak przyjął to Sąd I instancji dzień 29 grudnia 2010 r.** W tym bowiem względzie skarżący zauważał, że przyjęte w omawianym zakresie przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie rozstrzygnięcie narusza art. 100 ust. 2 ustawy emerytalno – rentowej, mający tu zastosowanie poprzez art. 15 ustawy o rencie socjalnej, jako że wnioskodawca J. W. niezależnie od uprzednio złożonego wniosku rentowego, aż do dnia 5 kwietnia 2011 r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie rozpoznając apelację pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J. zważył, co następuje:

Niewątpliwie w zupełności ze skarżącym zgodzić się przyjdzie, że przyjęte przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie rozstrzygnięcie w zakresie ustalenia początkowej daty nabycia przez wnioskodawcę J. W. prawa do renty socjalnej wydane zostało z naruszeniem prawa tj. art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.) w związku z art. 15 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268 ze zm.). Zgodnie bowiem z pierwszym z powołanych przepisów (który poprzez art. 15 ustawy o rencie socjalnej ma również zastosowanie do tego rodzaju świadczenia), jeżeli ubezpieczony pobiera zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne lub wynagrodzenie za

czas niezdolności do pracy wypłacane na podstawie przepisów Kodeksu pracy, prawo do renty powstaje dopiero z dniem zaprzestania pobierania tych świadczeń. Odnosząc zaś powyższe do okoliczności faktycznych przedmiotowej sprawy (które najwidoczniej umknęły uwadze Sądu I instancji), zauważyć przyjdzie, że odwołujący J. W. – tak jak naprowadza to ZUS - w okresie od 11 kwietnia 2010 r. do 5 kwietnia 2011 r. (v. akta rentowe odwołującego), pobierał świadczenie rehabilitacyjne. Tym samym oczywistym jest, iż wbrew temu co przyjął Sąd I instancji, prawo do dochodzonego przez wnioskodawcę świadczenia rentowego mogło być przyznane najwcześniej od 6 kwietnia 2011 r., a nie od dnia złożenia wniosku rentowego (choć i tu odnotować przyjdzie błądność ustalenia Sądu I instancji, iż wniosek ten pochodził z dnia 29 grudnia 2010 r., skoro dokumentacja rentowa wykazuje, iż datowany był on dopiero na dzień 17 marca 2011 r.). Z tego to więc zasadniczego względu i na podstawie wyżej powołanych przepisów, jak też art. 386 § 1 kpc należało dokonać stosownej korekty wyroku Sąd Okręgowego w Rzeszowie – o czym orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku tut. Sądu. Dokonane zaś przez skarżącego w piśmie procesowym z dnia 20 lutego 2013 r. – skuteczne prawnie – ograniczenie żądania apelacji uzasadniało z kolei umorzenie w pozostałym zakresie postępowania apelacyjnego na podstawie art. 391 § 2 kpc – o czym orzeczono jak w pkt II sentencji tut. Sądu.